

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับความฉลาดทางอารมณ์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
เครือข่าย 2*

THE CORRELATION BETWEEN CREATIVE THINKING OF ART AND
EMOTIONAL QUOTIENT OF PRATHOMSUKSA 2 STUDENTS IN
PRIVATE SCHOOLS IN SURATTHANI AREA 2

ปณยวรรณ พุ่มพวง¹ และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา²

Punyawan Phumpuang¹ and Uthaiwan Saipatthana²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Faculty of Education, North Bangkok University, Thailand

Corresponding Author's Email: punyawan.phum@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2) ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 จำนวน 256 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ จำนวน 7 ข้อ เป็นแบบวัดด้วยการวาดภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .76 และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 57 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น และด้านความคิดละเอียดลออ มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงมาก ตามลำดับ ส่วนด้านความคิดริเริ่ม มีค่าเฉลี่ยในระดับสูง

* Received 26 January 2025; Revised 6 February 2025; Accepted 10 February 2025

2. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องข่าย 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์, ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ, ความฉลาดทางอารมณ์

Abstract

The research aimed to: 1) study the creative thinking of art level of Prathomsuksa 2 students in private schools in Suratthani Area 2, 2) study the emotional quotient level of Prathomsuksa 2 students in private schools in Suratthani Area 2, and 3) study the correlation between creative thinking of Art and emotional quotient of Prathomsuksa 2 students in private schools in Suratthani Area 2. The samples of this research were 256 Prathomsuksa 2 students in private schools in Suratthani Area 2, selected by proportional stratified random sampling. The research tools were the creative thinking of art test with 7 drawing items which had a reliability of .76, and the emotional quotient test with a 4-point rating scale with 57 items which had a reliability of .93. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The results were as follows:

1. In overall, the creative thinking of art were at a high level, when considering each aspect, the results showed that fluency, flexibility, and elaboration were at a higher level, respectively. And originality was at a high level.

2. In overall, the emotional quotient were at a high level, when considering each aspect, the results showed that all aspects was at a high level, respectively.

3. The correlation between creative thinking of art and emotional quotient was at a high level with a significance level of .01

Keywords: Correlation, Creative Thinking of Art, Emotional Quotient

บทนำ

การคิดเป็นกระบวนการทางสมองของมนุษย์ซึ่งมีศักยภาพสูงมาก และเป็นส่วนที่ทำให้มนุษย์แตกต่างไปจากสัตว์อื่น ๆ ผู้มีความสามารถสูงในการคิด สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ลุ่ลวงไปได้และมีการพัฒนาชีวิตของตนให้เจริญงอกงามยิ่ง ๆ ขึ้นไป ผู้มีความสามารถในการคิดจึงมักได้รับการยกย่องให้เป็นผู้นำในองค์กรหรือกลุ่มต่างๆ การคิดมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการคิดเป็นปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการกระทำและการแสดงออกของบุคคล ดังนั้น การพัฒนาความสามารถในการคิดจึงเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดการศึกษาตลอดมา แต่จะทำได้มากน้อยหรือดีเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ และปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวย (ทีศนา แชมณี, 2552) คงไม่มีใครปฏิเสธว่า ส่วนหนึ่งที่ทำให้โลกก้าวหน้าไปขนาดนี้ คือความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลต่าง ๆ ที่ผ่านมา ได้คิดค้นหาสิ่งใหม่ ทำให้เกิดความคล่องตัวขึ้นในสังคม มีการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่ หรือ เป็นต้นคิดในเรื่องใด ๆ ก็จะสามารถพัฒนาประเทศได้เจริญรุดหน้า มีเศรษฐกิจดีกว่าประเทศที่คนในชาติมีความคิดสร้างสรรค์น้อย หรือมีความคิดสร้างสรรค์มาก แต่ไม่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาจากสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความคิดสร้างสรรค์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าของประชาคมโลก สิ่งต่าง ๆ ที่ทุกคนได้รับความสะดวก ความรวดเร็ว มีความคล่องตัวในการทำงานและดำเนินชีวิตประจำวันก็เนื่องมาจากความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลต่าง ๆ ที่ผ่านมา จึงมีความจำเป็นที่ทุกฝ่ายจะร่วมมือกันสร้างบรรยากาศที่สร้างสรรค์ ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะในส่วนของสังคม ระดับนโยบายของชาติ สถาบัน บุคคลทุกอาชีพ พ่อ แม่ ผู้ปกครองและครู (จිරพันธ์ พูลพัฒน์, 2549) การส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์จะช่วยทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายในชีวิต (ดวงกมล เปี่ยมศุภทรัพย์, 2554)

การพัฒนาคนควรเน้นในเรื่องการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภาต่างมีอุดมการณ์สำคัญในการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา ซึ่งสามารถพัฒนาคนได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้ มีเป้าหมายในการพัฒนาคนไทยให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข เน้นการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัยตามธรรมชาติและให้เต็มศักยภาพ ทำให้ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ ทักษะ คุณภาพ และจิตสำนึกพึงประสงค์ และอยู่ได้ในสังคมอย่างเป็นปกติสุข การที่

คนเราจะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างดีและมีความสุขได้ต้องรู้จักการบริหารจัดการอารมณ์และควบคุมอารมณ์ให้ได้ การบริหารจัดการอารมณ์ในรูปแบบของความฉลาดทางอารมณ์ มีประโยชน์ทั้งต่อตัวบุคคลและบุคคลอื่นด้วย บุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้มักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ อารมณ์มีอิทธิพลต่อความนึกคิดและพฤติกรรมของคนเราเป็นอย่างมาก ซึ่งหากเราสามารถควบคุมอารมณ์ ใช้อารมณ์ให้เกิดประโยชน์ อารมณ์ก็จะเป็นสิ่งที่ให้คุณมากกว่าโทษ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์หรือเขาวรรณทางอารมณ์ หรือที่เรียกว่า EQ มาจากคำว่า Emotional Quotient ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะเข้าใจ จัดการและใช้ประโยชน์จากอารมณ์ของตนเอง สามารถเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น และมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล และยังสามารดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างดีและมีความสุข (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

จากผลการสำรวจนักเรียนไทยทั่วประเทศ ในปี 2554 โดยกรมสุขภาพจิต พบระดับสติปัญญา (Intelligent Quotient: IQ) เฉลี่ยในเด็กไทยอายุ 6-15 ปี เท่ากับ 98.59 ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางมาตรฐานสากล (IQ = 100) และเมื่อพิจารณาในภาพรวมของประเทศ พบว่า มีเด็กเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 48.5) ที่มีปัญหา ระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (IQ < 100) รวมทั้งพบว่า ประเทศยังมีเด็กกลุ่มที่มีปัญหาระดับสติปัญญาบกพร่อง (IQ < 70) อยู่ถึง ร้อยละ 6.5 เมื่อเทียบกับค่าการกระจายตัว มาตรฐานซึ่งไม่ควรเกินร้อยละ 2 และจากผลการสำรวจระดับความฉลาดทางอารมณ์ พบว่า เด็กนักเรียนไทยอายุ 6-11 ปี มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient: EQ) เฉลี่ยระดับประเทศอยู่ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ สถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในเด็กไทย กระทรวงสาธารณสุขจึงได้พยายามคิดหาวิธีที่จะเฝ้าระวังเพื่อการป้องกัน และแก้ไข รวมทั้งค้นคว้าหาแนวทางที่จะส่งเสริมคุณภาพและศักยภาพของเด็กไทย อันเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศชาติ ให้มีความฉลาดทั้งสติปัญญาและอารมณ์ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ตลอดจนมีศักยภาพสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ (สถาบันราชานุกูล, 2565) ในช่วงที่ผ่านมาเรามีผู้ให้ความสำคัญกับเขาวรรณ (Emotional Quotient: EQ) ว่าเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จของบุคคล องค์กรและสังคม เขาวรรณ (EQ) ที่ดีจะส่งผลให้ความเก่งเกื้อกูลความดี และความดีเกื้อกูลความเก่ง ทำให้ได้ใช้ความสามารถและศักยภาพสร้างประโยชน์สูงสุด ไม่เพียงเกิดแก่ตนเอง แต่ยังให้ประโยชน์แก่สังคม และประเทศชาติอย่างอเนกอนันต์ (วิระวัฒน์ ปันนิตามัย, 2551)

ฉะนั้น "ความคิดสร้างสรรค์" ต้องได้รับการกระตุ้นตั้งแต่เล็ก เด็กต้องเรียนรู้อย่างมีความสุขและเป็นอิสระ ไม่ใช่ถูกบังคับ เพราะการถูกบังคับเป็นการปิดกั้นโอกาสทางความคิด ต้องยอมรับว่าทุกวันนี้เด็กถูกสอนให้เรียนรู้ในระบบการศึกษาตามกรอบที่คุณครูอยากให้รู้ ในขณะที่การศึกษากำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 หนึ่งในทักษะที่มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับเด็กในยุคนี้และยุคหน้าก็คือ เรื่องความคิดสร้างสรรค์ (สรวงมณต์ สิทธิสมาน, 2563) และบุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง หรือมีทักษะทางอารมณ์ที่ได้รับการพัฒนามาเป็นอย่างดี

จะเป็นคนที่สามารถรับรู้ เข้าใจ และจัดการกับความรู้สึกของตนเองได้ดี รวมทั้งเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น จึงมักประสบความสำเร็จ มีความพึงพอใจในชีวิต สามารถสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ ออกมาได้เสมอ ตรงกันข้ามกับคนที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ มักจะเต็มไปด้วยความขัดแย้งภายในจิตใจ พลอยทำให้ขาดสมาธิในการทำงาน และมีความคิดที่หมกมุ่น กังวล ไม่ปลอดโปร่ง (กรมสุขภาพจิต, 2546)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ โรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2
2. เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ โรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ โรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2

สมมติฐานการวิจัย

1. ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านตระหนักรู้ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการเข้าใจผู้อื่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 766 คน (กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 จำนวน 256 คน จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ โรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ จำนวน 7 ข้อ แบ่งออกเป็น ด้านความคิดริเริ่ม จำนวน 1 ข้อ ด้านความคิดคล่องแคล่ว จำนวน 2 ข้อ ด้านความคิดยืดหยุ่น จำนวน 2 ข้อ และด้านความคิดละเอียดลออ จำนวน 2 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นแบบวัดด้วยการวาดภาพ ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .22 ถึง .74 และได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .76

2. แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ โรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์จำนวน 57 ข้อ แบ่งออกเป็น ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง จำนวน 12 ข้อ ด้านการควบคุมตนเอง จำนวน 11 ข้อ ด้านการสร้างแรงจูงใจ จำนวน 11 ข้อ ด้านความเข้าใจผู้อื่น จำนวน 10 ข้อ และด้านทักษะทางสังคม จำนวน 13 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า มี 4 ระดับ คือ จริงมาก ค่อนข้างจริง จริงบางครั้ง และไม่จริงเลย ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .23 ถึง .59 และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยและการตอบแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปติดต่อกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวันและเวลาที่ได้กำหนดไว้ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ทราบ และขอความร่วมมือในการตอบ เพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง

4. ดำเนินการควบคุมการตอบของกลุ่มตัวอย่าง ให้มีความถูกต้อง ชัดเจน และการตอบที่ครบถ้วนทุกข้อ เก็บรวบรวมแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะและแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์กลับมา จำนวน 256 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐานข้อมูลทั่วไป เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง ความถี่ ร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับระดับความฉลาดทางอารมณ์โดย หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมายความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ

จากการศึกษาเกณฑ์การแปลความหมายของความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การแปลระดับความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของ พิมพ์ชนก แพงไตร (2558) และ วรณิกา คุณภาค (2560) มาปรับใช้ เป็นดังนี้

คะแนน	13.14 - 17.50	หมายถึง	มีความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะในระดับสูงมาก
คะแนน	8.76 - 13.13	หมายถึง	มีความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะในระดับสูง
คะแนน	4.38 - 8.75	หมายถึง	มีความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะในระดับปานกลาง
คะแนน	0 - 4.37	หมายถึง	มีความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะในระดับต่ำ

เกณฑ์การแปลความหมายของความคิดริเริ่ม เป็นดังนี้

คะแนน	3.01 - 4.00	หมายถึง	มีความคิดริเริ่มในระดับสูงมาก
คะแนน	2.01 - 3.00	หมายถึง	มีความคิดริเริ่มในระดับสูง
คะแนน	1.01 - 2.00	หมายถึง	มีความคิดริเริ่มในระดับปานกลาง
คะแนน	0 - 1.00	หมายถึง	มีความคิดริเริ่มในระดับต่ำ

เกณฑ์การแปลความหมายของความคิดคล่องแคล่ว เป็นดังนี้

คะแนน	27.01 - 36.00	หมายถึง	มีความคิดคล่องแคล่วในระดับสูงมาก
คะแนน	18.01 - 27.00	หมายถึง	มีความคิดคล่องแคล่วในระดับสูง
คะแนน	10.01 - 18.00	หมายถึง	มีความคิดคล่องแคล่วในระดับปานกลาง
คะแนน	0 - 10.00	หมายถึง	มีความคิดคล่องแคล่วในระดับต่ำ

เกณฑ์การแปลความหมายของความคิดยึดหยุ่น เป็นดังนี้

คะแนน	15.01 - 20.00	หมายถึง	มีความคิดยึดหยุ่น ในระดับสูงมาก
คะแนน	10.01 - 15.00	หมายถึง	มีความคิดยึดหยุ่น ในระดับสูง
คะแนน	5.01 - 10.00	หมายถึง	มีความคิดยึดหยุ่น ในระดับปานกลาง
คะแนน	0 - 10.00	หมายถึง	มีความคิดยึดหยุ่น ในระดับต่ำ

เกณฑ์การแปลความหมายความคิดละเอียดลออ เป็นดังนี้

คะแนน	7.01 - 10.00	หมายถึง	มีความคิดละเอียดลออ ในระดับสูงมาก
คะแนน	4.01 - 7.00	หมายถึง	มีความคิดละเอียดลออ ในระดับสูง
คะแนน	2.01 - 4.00	หมายถึง	มีความคิดละเอียดลออ ในระดับปานกลาง
คะแนน	0 - 2.00	หมายถึง	มีความคิดละเอียดลออ ในระดับต่ำ

เกณฑ์การแปลความหมายระดับความฉลาดทางอารมณ์

เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดระดับความฉลาดทางอารมณ์ พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า มี 4 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	3.26 - 4.00	หมายถึง	มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.25	หมายถึง	มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	1.76 - 2.50	หมายถึง	มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.75	หมายถึง	มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ซูศรี วงศ์รัตน์, 2541) กำหนดไว้ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) ระดับของความสัมพันธ์

0.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันระดับสูงมาก
0.71 - 0.90	มีความสัมพันธ์กันระดับสูง
0.31 - 0.70	มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง
0.01 - 0.30	มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน ปรากฏดังตาราง 1 และ 2

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ

ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความคิดริเริ่ม	2.44	1.10	สูง
2. ความคิดคล่องแคล่ว	32.05	2.52	สูงมาก
3. ความคิดยืดหยุ่น	18.00	1.06	สูงมาก
4. ความคิดละเอียดลออ	8.61	0.89	สูงมาก
รวม	15.28	1.39	สูงมาก

จากตาราง 1 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ สูงมาก ($\bar{X} = 15.28$, S.D. = 1.39) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น และด้านความคิดละเอียดลออ มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 32.05$, S.D. = 2.52, $\bar{X} = 18.00$, S.D. = 1.06, $\bar{X} = 8.61$, S.D. = 0.89) ตามลำดับ ส่วนด้านความคิดริเริ่ม มีค่าเฉลี่ยในระดับสูง ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 1.10)

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความฉลาดทางอารมณ์

ความฉลาดทางอารมณ์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การตระหนักรู้ในตนเอง	3.07	0.48	มาก
2. ทักษะการควบคุมตนเอง	2.95	0.49	มาก
3. การสร้างแรงจูงใจ	2.97	0.48	มาก
4. ความเข้าใจผู้อื่น	3.02	0.52	มาก
5. ทักษะทางสังคม	2.86	0.43	มาก
รวม	2.97	0.21	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านตระหนักรู้ในตนเอง ด้านความเข้าใจผู้อื่น ด้านการสร้างแรงจูงใจ ด้านทักษะการควบคุมตนเอง และด้านทักษะทางสังคม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 0.48, $\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.52, $\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.48, $\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.49, $\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.43) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับความฉลาดทางอารมณ์

(n = 256)

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X
1. ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ (Y)	1.000	.715**	.697* *	.787**	.738**	.755**	.990**
2. การตระหนักรู้ในตนเอง (X ₁)	-	1.000	.389* *	.478**	.409**	.378**	.722**
3. ทักษะการควบคุมตนเอง (X ₂)	-	-	1.000	.433**	.389**	.406**	.700**
4. การสร้างแรงจูงใจ (X ₃)	-	-	-	1.000	.515**	.545**	.793**
5. ความเข้าใจผู้อื่น (X ₄)	-	-	-	-	1.000	.508**	.751**
6. ทักษะทางสังคม (X ₅)	-	-	-	-	-	1.000	.761**
7. ความฉลาดทางอารมณ์ (X)	-	-	-	-	-	-	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน อยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{XY} = .990$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้

1. การสร้างแรงจูงใจ (X₃) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{X_3Y} = .787$)

2. ทักษะทางสังคม (X₅) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{X_5Y} = .755$)

3. ความเข้าใจผู้อื่น (X₄) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{X_4Y} = .738$)

4. การตระหนักรู้ในตนเอง (X₁) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{X_1Y} = .715$)

5. ทักษะการควบคุมตนเอง (X₂) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{X_2Y} = .697$)

อภิปรายผล

1. ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาทางด้านพบทางด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น และด้านความคิดละเอียดลออ มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงมาก ตามลำดับ ส่วนด้านความคิดริเริ่ม มีค่าเฉลี่ยในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการคิดสามารถคิดได้อย่างรวดเร็ว และหลายด้าน หลายมุมมอง จึงทำให้นักเรียนมีความช่างสังเกต ใส่ใจในรายละเอียดต่าง ๆ ทำให้มีมุมมองในการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทอร์แรนซ์ (Torrance, 1962) ที่กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถของบุคคลในการคิดสิ่งแปลกใหม่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่เคยมีใครรู้จักมาก่อน หรือเกิดจากการนำเอาองค์ความรู้ที่ได้มาจากการประสบการณ์ต่าง ๆ และนำความรู้เหล่านั้นมาตั้งเป็นสมมติฐานแล้วทำการทดสอบและรายงานผล และสอดคล้องกับคำกล่าวของ กิลฟอร์ด (Guilford, 1973) ที่ได้กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คือ มีความคิดริเริ่ม มีความยืดหยุ่น มีความคล่องแคล่ว มีความคิดละเอียดลออ อีกทั้งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาลีณี รักดี (2560) ที่ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ .98

2. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง ด้านความเข้าใจผู้อื่น ด้านการสร้างแรงจูงใจ ด้านการควบคุมตนเอง และด้านทักษะทางสังคม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เมื่อมีความตระหนักรู้ในตนเองสูง สามารถที่จะเข้าใจในความคิดและจัดการความรู้สึกของตนเองและเข้าใจผู้อื่นได้ดี สามารถที่จะควบคุมตนเองให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ได้ และสามารถที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2551) ที่ได้กล่าวว่า ลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ที่ดีนั้น ต้องรู้จักตนเอง รู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของตน สามารถควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก การแสดงออกของตนเองให้ถูกกับกาลเทศะ สามารถสร้างแรงจูงใจที่ดีให้แก่ตนเอง สามารถแสดงความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจผู้อื่น และมีทักษะทางสังคมที่ดี ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จูเลีย อาเรียส (Julia Arias, 2022) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์และแรงจูงใจทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จากเมืองปอนเตเบเดรา ประเทศสเปน ผลการวิจัยพบว่า มีผลระดับความฉลาดทางอารมณ์ในระดับกลางถึงสูงในทุกด้าน

3. ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครือข่าย 2 อยู่ใน

ระดับ สูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก บุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง สามารถจัดการกับตนเองได้ดี มีภาวะทางอารมณ์ที่ดี สามารถสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ออกมาได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของทอร์แรนซ์ (Torrance, 1974) ที่ว่าความคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อบุคคลในด้านของสุขภาพจิต เพราะทำให้เกิดการกระทำต่าง ๆ มีความคิดอย่างอิสระ และจากการได้ทำสิ่งที่สร้างสรรค์ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และเกิดคุณค่าในตนเอง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องข่าย 2 ดังนี้

3.1 การสร้างแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องข่าย 2 อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่นักเรียนมีแรงจูงใจที่ดี สามารถผลักดันให้ตนเองเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โกลแมน (Goleman. 1998) ที่กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจ คือ ความสามารถที่จะใช้พลังจากภายในกระตุ้นและโน้มน้าวตัวเองเพื่อการมุ่งสู่เป้าหมายต่าง ๆ ที่วางไว้ มีแรงจูงใจในการคิดริเริ่ม ปรับปรุง แก้ไขสิ่งต่าง ๆ ให้ดี ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาห์ดี อามีรี (Mahdi Amiri, 2019) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของสติปัญญาทางอารมณ์และความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยปายาเมนัวร์ ประเทศอิหร่าน ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างแรงจูงใจในตนเองและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนในระดับอนุปริญญาและปริญญาโทคณะศิลปศาสตร์ และพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างแรงจูงใจในตนเองและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาในกลุ่มอายุต่างกัน

3.2 ทักษะทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องข่าย 2 อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่เมื่อนักเรียนเข้าใจความคิดและอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น ทำให้เกิดการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เด็กวัยประถมศึกษาเป็นช่วงวัยที่ต้องการการยอมรับจากผู้อื่น เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน การได้พูดคุย แลกเปลี่ยนเรื่องราวต่าง ๆ ระหว่างกัน ทำให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง สามารถแสดงออกได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วรนนท์ ศรียาก (2562) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีเขาว์อารมณ์สูง จะแสดงออกโดยเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้ากับคนอื่นได้ดี รู้จักการทำงานเป็นทีม สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพกับคนอื่นได้ และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฟยซุลเลาะห์ ซาฮิน (Feyzullah Şahin, 2016) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ ในประเทศตุรกี ผลการวิจัย

พบว่า ทักษะทางสังคมซึ่งเป็นด้านย่อยของความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับด้านย่อยของความคิดสร้างสรรค์ทั้งหมด

3.3 ความเข้าใจผู้อื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การมีความเข้าใจในผู้อื่น ทำให้สามารถมองเห็นถึงปัญหา หรือความต้องการต่าง ๆ ของผู้อื่น ทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ และเกิดการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา หรือพัฒนาสิ่งเหล่านั้นให้ดียิ่งขึ้นด้วยความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทอร์แรนซ์ (Torrance, 1965) ที่ได้กล่าวว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ เรียกว่า กระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ วอลลาซ (Wallas, 1926) ที่ได้กล่าวถึง กระบวนการคิดสร้างสรรค์ ว่าขั้นตอนเตรียมตัว เป็นขั้นที่มีการรวบรวมเอาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปัญหา การศึกษาทำความเข้าใจในปัญหา รวมถึงการพยายามที่จะแก้ไขปัญหานั้นที่พบอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มินามัลย์ สุภาพล (2548) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างของเขาวนปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความคิดสร้างสรรค์ กลยุทธ์ในการศึกษาและการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ กับกลุ่มของตัวแปรสังเกตได้ของความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (ความสามารถในการเห็นใจผู้อื่น) กับความคิดสร้างสรรค์ด้านคิดละเอียดลออ

3.4 การตระหนักรู้ในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เมื่อมีการตระหนักรู้ในตนเอง รู้ว่าความรู้สึกนึกคิดของตนเองเป็นอย่างไร ทำให้สามารถแสดงออกได้ดี เมื่อรู้จักตนเองดีขึ้นทำให้ทราบถึงความสามารถ ความชอบ ส่งผลให้เกิดการสร้างสรรคผลงานต่าง ๆ ที่ดีออกมา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คาร์เมน เอ็ม. เฮอร์นันเดซ-ฮอร์เก้ (Carmen M. Hernández-Jorge, 2020) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา บนหมู่เกาะคานารี ประเทศสเปน ผลการวิจัยพบว่ามีการตระหนักรู้ทางอารมณ์และความรับผิดชอบต่ออารมณ์ตนเองมีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์มากที่สุด

3.5 ทักษะการควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก บุคคลที่มีความสามารถควบคุมตนเองสูง สามารถที่จะควบคุมความคิด และการแสดงออกได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้ในบางครั้งอาจไม่สามารถแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ โกลแมน

(Goleman, 1998) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะเป็นผู้ที่รู้จักตนเอง สามารถจัดการควบคุมการแสดงอารมณ์ของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีสติ รู้ว่า ในขณะที่ตนเองกำลังมีพฤติกรรมแบบใด และมีความรู้สึกอย่างไร ทำให้มีความยืดหยุ่นอยู่เสมอ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมองโลกในแง่ดี ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณฑาทิพย์ แคนยุกต์ (2547) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเขาวนปัญญา เขาวนอารมณ์ กับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าเขาวนอารมณ์มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าน้ำหนักความสำคัญของเขาวนอารมณ์ ด้านดี (การควบคุมตนเอง ความเห็นใจผู้อื่น และความรับผิดชอบ) ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย ส่งผลเท่ากับร้อยละ 14.59

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องข่าย 2 โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น และด้านความคิดละเอียดลออ มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงมาก ตามลำดับ ส่วนด้านความคิดริเริ่ม มีค่าเฉลี่ยในระดับสูง

2. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องข่าย 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าด้านการตระหนักรู้ในตนเอง ด้านความเข้าใจผู้อื่น ด้านการสร้างแรงจูงใจ ด้านทักษะการควบคุมตนเอง และด้านทักษะทางสังคม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ตามลำดับ

3. ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องข่าย 2 อยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องข่าย 2 ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านความสามารถในการควบคุมตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว ด้านนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ในบางครั้งอาจทำให้นักเรียนมีการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ผ่านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และกิจกรรมนอกห้องเรียนต่าง ๆ

เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะการควบคุมตนเองที่ดียิ่งขึ้น ยกตัวอย่าง เช่น การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม เมื่ออยู่ในกลุ่มนักเรียนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนได้

2. ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ด้านความคิดริเริ่มของนักเรียน อยู่ในระดับสูง ซึ่งเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ แล้ว ด้านนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทำให้ในบางครั้งนักเรียนอาจมีการแสดงออกทางด้านคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ไม่เต็มที่ ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก อย่างเต็มความสามารถ และเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ยกตัวอย่าง เช่น การจัดประกวดผลงานศิลปะ หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือการจัดกิจกรรมการแสดงต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาตัวแปรที่นอกเหนือจากความฉลาดทางอารมณ์ เช่น ความฉลาดทางปัญญา ความฉลาดทางสังคม เพื่อศึกษาว่านอกจากความฉลาดทางอารมณ์แล้ว มีสิ่งใดบ้างที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2546). อีคิว ความฉลาดทางอารมณ์. นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต.
- กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2566). เรียกใช้เมื่อ 10 กรกฎาคม 2566 จาก <https://snipeo.moe.go.th/> กลุ่มส่งเสริมการศึกษา-2/
- จิระพันธุ์ พูลพัฒน์. (2549). แนวคิดการสอนแบบมอนเตสซอริที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก. เรียกใช้เมื่อ 5 กรกฎาคม 2566 จาก <http://www.pecerathailand.org/2018/01/633.html>.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: เทพเนรมิต.
- ดวงกมล เปี่ยมศุภทรัพย์. (2554). เซวาน์อารมณ์ (EQ) และเซวาน์ทางจิต (SQ) ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลของพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตนา แหมณี. (2552). การคิด. ใน สารานุกรมวิชาชีพครู เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พิมพ์ชนก แพงไตร. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดแก้ปัญหา

- อนาคต ตามแนวคิดทอแรนซ์ เรื่องอาหารและการดำรงชีวิต เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ใน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร. มณฑาทิพย์ แคนยุกต์. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเชาวน์ปัญญา เชาวน์อารมณ์ กับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ใน ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. มาลินี รักดี. (2560). ปัจจัยพระดับที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดพะเยา. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- มีนมาลย์ สุภาพล. (2548). โมเดลสมการโครงสร้างของเชาวน์ปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความคิดสร้างสรรค์ กลยุทธ์ในการศึกษาและการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณัท ศรียากร. (2562). จิตเวช: ความฉลาดทางอารมณ์. เรียกใช้เมื่อ 23 กรกฎาคม 2566 จาก <https://www.praram9.com/จิตเวช-ความฉลาดทางอารมณ์/>
- วรรณิกา คุณภาค. (2560). ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. ใน วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2551). เชาว์อารมณ์ (EQ) ดัดจริตความสุขและความสำเร็จของชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรวงมณต์ สิทธิสมาน. (2563). ความคิดสร้างสรรค์เด็กไทยที่หายไป. เรียกใช้เมื่อ 12 กรกฎาคม 2666 จาก <https://www.thaipbskids.com/contents/5f6188f917d8e5bbec2401a1>.
- สถาบันราชานุกูล. (2565). เติบโตสร้างเด็กไทยไอคิวดี การสำรวจสถานการณ์ระดับสติปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) เด็กไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประจำปี 2564 (ฉบับปรับปรุง). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). การศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ : ความฉลาดทางอารมณ์. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.

- Study of the Relationships between Creative Attitudes and Emotional Competencies of Primary School Students. *Sustainability*. 12(2020).
- Feyzullah Şahin. (2016). The Predictive Level of Emotional Intelligence for the Domain-specific Creativity: A Study on Gifted Students. *Education and Science*. 41(2016): 181-197.
- Goleman, D. (1998). *Working with Emotional intelligence*. New York: Bantam Book.
- Guilford, J.P. (1973). *Characteristics of Creativity*. Illinois: Gifted Children Section.
- Julia Arias. (2022). Emotional intelligence and academic motivation in primary school students. *Psicologia: Reflexao e Critica*. 35(2020): 1-9.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities". *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.
- Mahdi Amiri. (2019). The Relationship between Components of Emotional Intelligence and Students' Creativity in Payame Noor University and the Moderating Role of Gender, Age and Education. *Higher Education Letter*. 11(2019): 213-237.
- Torrance, E.P. (1962). *Guiding of Creative talent*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Torrance, E.P. (1965). *Education and The Creative Potential* Minneapolis. The Lund Press Inc.
- Torrance, E.P. (1974). *The Torrance Test of Creative Thinking: Norms-Technical Manual*. Princeton, NJ: Personal Press.
- Wallas, G. (1926). *The art of thought*. London: Jonathan Cape.